

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercuria si Duminec'a, Fól'a, candu concedu ajutórale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe $\frac{1}{4}$ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu $2\frac{1}{3}$ galbini mon. sunátória.

Anulu XXXIV.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiecare publicare.

Nr. 71.

Brasiovu 23 Ii Septembre

1871.

MONARCHIA AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Brasiovu 23 Sept. 1871.

In momentele, candu tóta atentiunea popórelor ignorate si despretiuite e pironita la decursulu inoieiiloru in caus'a autonomiei provinciale si a asecurarei drepturiloru nationali in provinciile monarchiei dincolo de Lait'a, aflamu, ca in Abrudu la realegerea deputatului Bittó, min. de justitia, romanii — cu tóta und'a fraternisarei — n'au vrutu se iè nici o parte, ci credentiosi politicei starei precarie se tienura in pasivitate; nu scimu, déca acésta a fostu activa cu unu protestu datu in laintru, ori pasivitate destramata, despre ceea ce amu dori se fimu informati. Pana atunci se relatamu inse despre actele — nu vorbele — infratitórie, cu cari a esitu ministrulu Hohenwart pe scen'a inoieiiloru, pentrucá se ne informamu, de ce reactiune pórtá frica diurnalele maghiare, candu vorbescu de politic'a ministeriului din Vien'a, ca ar' amenintia cu reactiune starea presenta politica din Ungari'a; si déca asecurările ce li se facu nationalitatiloru prin legea ministrulu Hohenwart merita a se tacsá cu cuventulu reactiune, ori mai bine ele, diurnalele maghiare, tóte cate scriu asia, cu totu obiectulu a perarei lor, suntu sensu strictissimo per eminentiam reactionarie, facia cu santulu dreptu perfectu egal alu popórelor din Ungari'a de a avé tóte una limb'a neutra si a trai in pace: ori facia cu dreptu egal de limba orsiunde, cum lu vedemu, ca se recunósce cu garantia in legea de nationalitate propusa de Hohenwart dietei boemice, care imple de fiori pe complexisti, ca va reproduce reactiunea in sensulu lor, de care, déca n'au minte, nici ca voru scapa, cu tóte, ca respectivii suntu mai liberali de catu se li se póta imputa spiritu reactionariu. Reactionari nu suntu cei ce — si cauta drepturile cuvinte si rapite, ci cei ce le potromosiescu instrainandu dela sene tóta suflarea nemaghiara. — Dér' éca actele:

Rescriptulu,

prin care se deschise diet'a Boemiei in 14 Septembre 1871, si care i restituie drepturile, suna intocma asia:

„Catra diet'a regatului Nostru Boemi'a!

Pe timpulu, candu cu patent'a Nóstra din 30 Iuliu 1870 conchiamaseramu dietele regatelor si tieriloru Nóstre in locurile legale de adunare, ne aflamu motivati la acésta mai cu deosebire prin evenimentele cele pregnante de urmari, alu caroru teatru devenise Europ'a, si a caroru inriurire ne calculavera trebuia se ne absórba tóta atentiunea. Cu ajutoriulu lui Dumnedieu ne succese a castiga binecuvantarile pazei facia cu aceste evenimente scutitórie, si cu deplina linistire ne potemu ér' intórce la opulu consolidarei interne a imperiului.

E dorinti'a Nóstra, cá inainte de tóte relatiunile regatului Nostru Boemi'a catra intregu imperiulu, revisiunea carora o amu fostu asecuratu cu rescriptulu Nostru din 25 Augustu 1870, se se reguleze dreptu si cu multumire din tóte partile.

Aducundune aminte de pusetiunea de dreptu de statu alu corónei Boemiei si convinsu de splen-

dórea si poterea, care Ne a datu-o ea Nóua si inaintasilor Nostru; aducundune aminte mai incolo de credinti'a neclatita, cu care poporimea Boemiei a aparatu totudéun'a tronulu, recunóschemu cu bucuria drepturile regatului acestuia si ne aflamu gata a innoi acésta recunóscre cu juramentulu Nostru de incoronare.

Inse nu ne potemu retrage nici dela obligamintele serbatoresci, care le amu facutu facia cu celelalte regate si tieri ale Nóstre prin diplom'a din 20 Oct. 1860, precum si prin legile fundamentali din 26 Febr. 1861 si 21 Dec. 1867 si in fine prin juramentulu de incoronare datu regatului Nostru Ungari'a.

Cu multumire luamu déra actu de expresiunile, cumca ve aflati gata a aduce in armonia pretensiunile de dreptu ale tieriei cu pretensiunile pusetiunei de putere a imperiului si cu indreptatitele pretensiuni ale altoru regate si tieri, expresiuni facute in preasupusele adrese ale dietei regatului Nostru Boemi'a din 14 Sept. si 5 Oct. 1870. Provoamu diet'a, cá se pasiésca in sensulu acesta la lucrulu opului, a se consulta in spiritu de moderatiune si de impacare despre ordinea conforma presentelui a relatiuniloru de dreptu de statu alu regatului Nostru Boemi'a, spre a ne face posibilu a fini o cërta constitutionale fara a vatama drepturile celorlalte regate si tieri ale Nóstre, care, durandu mai indelungatu, ar' amenintia intr'unu modu de profunda considerare. In sarcinandu mai incolo regimulu Nostru a propune dietei nóua ordine de alegere la dieta, precugetata inca cu rescriptulu Nostru din 26 Sept. 1870 si o lege pentru scutirea ambelor nationalitati ale tieriei, tramitemu in gratia dietei salutarea Nóstra imperatésca si regésca. — Acesta e rescriptulu. —

Lupt'a boemiloru, purtata in conscientia de drepturile cuvenite si pretinse mereu, se afla incununata de succesele cele dorite, cari astadi ar' fi in pung'a minoritateri germane, déca boemii ar' fi venatu interese de partite si personali si nu s'ar fi unitu cu totii cu ecsemplaria abnegatiune pentru caus'a comuna, care castigata va fi sorgintea fericierei si a natiunei si a particulariloru ei, pe candu traficurile si desbinarile particulariloru si ale partiteloru le ar' fi nimicitu totu viitoriulu prosperarei nationale pentru unu blidu de linte alu unoru particulari hamisiti, cari totudéun'a au fostu toporistea dusmanului. Dér' se vedemu si proiectulu min. Hohenwart:

Legea de nationalitati

propusa dietei boeme in 14 Sept., care are cuprinsulu urmatoriu:

Limb'a oficiale a comunei se defige prin reprezentanti'a comunei, ér' in casu de opunere se fipséza prin votisarea tuturor membriloru comunei indreptatiti la alegere. Afianduse intre indreptatiti unei comune o minoritate nationale celu mai pucinu de $\frac{1}{3}$ din indreptatiti la alegere, limb'a a dóua va servi de limba subsidiaria.

Limb'a oficiale a majoritateri comuneloru dintr'unu cercu e si limb'a oficiale a reprezentantiei cercului si chiaru si limb'a oficiale a deregatoriiloru si judecatoriloru guvernamentali din cercu.

La oficiale tieriei nu se póte nimene denumi oficialu de conceptu séu judecatoriu, care nu e puternicu in vorb'a si in scrierea ambelor limbi.

Diet'a se va imparti in curie nationale. Representantiloru cercuriloru mestecate in limba, intrandu in dieta, le sta in vóia a alege, in care curia se intré. Representantii proprietariloru mari trebuie se se alature la curi'a acelei nationalitati, de care se tiene cerculu, unde i se afla proprietatea, care déca se afla in cercuri de nationalitate diversa séu cu limba mestecata, reprezentantii au vóia a se alatura la curi'a nationalitateri alese dupa placu.

Fiacare curia nationale póte cere, cá sum'a in bugetulu tieriei, fipsatu pentru scopulu scólei si invetiamentului, cata vine din contributiunea nationalitateri sale din cercu, se se intrebuintieze pentru instituttele de cultura ale limbei ei. Fiacare curia nationale póte pretinde, cá tóta legea ce cuprinde determinatiunile despre intrebuintierea limbei in viéti'a publica si la deregatorii etc. Dupa a dóua cétire in dieta, se se mai supuna votisarei si dupa curie nationali. La asta votisare una lege se considera respinsa, déca $\frac{2}{3}$ ale unei curie au votatu in contra. La alegerea deputatorulu dietei in corpulu reprezentativu (la senatulu imperialu) trebuie se se iè celu pucinu $\frac{1}{3}$ dintre alesii curiei boeme si celu pucinu $\frac{1}{4}$ a curiei nationale germane (favóre pentru germani). Legea se pune sub scutul juramentulu de incoronare alu regelui.

Din acestu estrasu se vede totu odata si mesur'a concesiuniloru nationali, cu cari vré ministeriulu Hohenwart a impaca popórele cislaitane si totuodata si desiargea, care sta indreptata a spulbera una alta lege de nationalitate facuta cu maistri'a de a desnacionalisa si a imparechia si dusmani popórele. —

Intre dóue rele cine nu alege pe celu mai micu? — Cu tóte acestea proiectulu de lege de nationalitate alu lui Hohenwart se apropia fórté de implinirea dreptelor pretensiuni, incatu merita a fi studiatu de orice poporu amenintiatu in ecistinti'a vietiei sale nationale. — Singuru liber'a vóia a proprietariloru mari de a se alatura la curi'a, unde voru voi, ar' fi d. e. pentru Ardélú si Ungari'a periculósa, pe candu pentru Boemi'a ea e tocma favoritória nationalitateri ceche. O astfelu de lege de nationalitati precésa ar' imblandi si pretensiunile nationalitatiloru din Ungari'a, déca ar' fi urmata de o lege de alegere drépta, cam cá ceea, despre care vorbiramu, ca s'ar fi datu intr'unu memoriale — catra dieta — si regime spre a vindeca cu ea nedreptatirile poporului in reprezentantia, mai vertosu ale poporului romanu, care in Ardélú cá maiortate reale e condamnatu de minoritatea maestrita a nu conta la nici o influentia asupra dirigirii destinului seu in patria si in genere asupra ingrigirii de patri'a comuna. Transilvani'a cá atare, inca ar' mai reveni apoi in ogasiulu seu de indreptatire, fara care multumire nu se póte astepa cu atatu mai pucinu incredere. —

APELU

catra intregu clerulu si poporulu romanu, precum si catra tóte „asociatiunile, reuniunile si corporatiunile infintiate pentru latirea cultureri si luminarea poporului romanu.“

Motto: „Voiesce si vei poté
Luminéza-te, si vei fi.“

In viéti'a si istoria popóraloru si natiuniloru civilisate punctulu de splendóre e educatiunea tine-

rimei — ca-ci tinerimea e basea séu temelî'a, pre care are a stá edificiuu celu solidu alu venitoriu-lui tuturoru popóraloru si natiuniloru, cari vréu se ecsiste, se traiesca!

Déca lipsesca crescerea buna, atunci lipsesce totulu, pentruca, dupa cum dice Platone in a IV-a carte despre legi: „Omulu este animalulu celu mai blandu si mai divinu, déca se imblandiesce prin disciplina: needucatu séu falsu educatu este celu mai selvaticu intre tóte animalele ce le produce pamentulu“; dreptu acea, crescerea buna e necesaria pentru toti ómenii, dupa cum afirmara I. A. Comnenu in opulu „Didactica magna“: omulu déca voiesce se fia omu, trebuie se se cultive si perfectio-neze. Numai astfelu póte ajunge omenimea la tient'a destinata, la limanulu de scapare, la virtute, si prin virtute la fericire, la triumfulu doritu!

Romanulu se póte cresce bine, cá romanu, numai in scóla romana. Pentru tinerimea romana, numai scól'a romana este isvoru nescaveru, pentru totu ce este bunu, frumosu si umanu; numai ea póte face pre coloni'a Traiana din oriente, tare, mare, fericita si cu renume, démna de glori'a strabuniloru!

Din acestu punctu de vedere purcediendu si romanii din cerculu si giurulu Lapusiulu, cu tóte, ca midiolócele materiale li erá fórtá pucinu favorítórie, — totusi basati pre principiulu „Viribus unitis“ — pusera pétr'a fundamentale unui pomposu edificiu scolare romanescu in opidulu Lapusiulu un-gurescu — in midioloculu compatriotiloru de natiunea — relegiune si confesiuni eterogene, — care ar' poté serví de modelu ori carui opidu séu orasiu din Transilvani'a, déca acestu poporu ar' fi in stare ai dá midiolócele de subsistintia, — si déca din partea contrariloru si inamiciloru seculari ai romanismului nu lu ar' fi intempínatu loviture de mórté.

Inse ambitiune unoru ómeni nepriceputi si in-diferenti de cultur'a poporului romanu, incepú a im-prastiá sementi'a discordiei intre pacinicii romani, si astfelu, in urm'a unoru impartasiri sinistre indrep-tate catra ordinariatul gr. or. sibianu, le succese, prin acést'a, a redicá parete despartitoriu intre con-fratii de unu sange. Prin acést'a desbinare fatala s'a subtrasu aprópe la diumetate din contribuirile oferite de buna voia, pentru sustinerea si infintia-rea fondului scolaru.

Acést'a nu fú destulu, ci si un-gurii atatu romano-catolici, catu si reformatii, se ivira cu feliu cu feliu de pretensiuni, voliendu fiacare a-si arogá dreptu la scól'a edificata cu si din sudórea ro-manésca.

Cu tóte aceste romanii gr. cat. sustienendu-si dreptulu nealienabilu, -si oferira denariulu pentru sustinerea acestui institutu si mai departe, — si pre langa tóta seraci'a se nesuira a duce in deplinire gatierea edificiuu scolaru (ca-ci catulu I din cau-sele susu-atínse remasese negatitu).

Cá totusi poporulu se-si póta usiorá sarcin'a sustinerei acestei scóle, si infintia ceva fondu, prin staruinti'a Esc. Sale parintelui metropolitu si a prea-ven. ordinariatu, dupa mai multe rogari, dobandí o subventiune de 5000 fl. v. a. dela statu, — inse dupa ce solví 2500 fl. subventiunea ulterióra sub regimulu actualu se sistá, din cause si pretectu de compatimitu, dechiarandu, ca „pre venitoriu pentru scól'a principale romana din Lapusiulu un-gurescu altu ajutoriu, in lipsa unui fondu, nu se póte pre-stá — cá si cum romanulu, nu ar' meritá din ve-nitulu statului nici o parala!

Dreptu acea ne simtimu strinsu deobligati, in consciéti'a misiunei ce amu luat asuprane, a de-laturá de asta data tóta modesti'a, si cu sperare firma ce avemu locata in marinimós'a liberalitate a mecenatiloru clerului si poporului romanu cutezamu alu molestá cu acea umilita rogare, ca: conside-randu starea, ca precaria a acestei scóle principale romane, — si periculu ce o amenintia cu inmormen-tare in cercustarile presente;

considerandu nerecompensaver'a dauna ce ar' resultá pentru cultur'a relegioso-morala romanésca a fideliloru din tienutulu si giurulu Lapusiulu, candu statulu sub pretestulu nedestoiniciei, ar' me-tamorfosá-o in scól'a comuna maghiara;

considerandu cumplit'a miseria a poporului con-tribuente, care se lupta di si nópte fara nici unu prospectu de a o poté sustiené si in venitoriu; in fine considerandu facilitatea, cu care se ar' poté sustiené acést'a scóla in categori'a pre-avuta — dupa ce acum e provédiuta cu tóte cele de lipsa, dupa recerintiele legeri — cá nici un'a scóla in Transilvani'a intréga — afara de fondu de subsi-stintia banalu.

Apelamu la intregu clerulu si poporulu ro-

manu, precum si la tóte „Asociatiunile, reuniunile si corporatiunile infintiate pentru latirea si lumina-rea poporului romanu“, cá se smulga din vultore-le letargiei pre acést'a scóla principale romana prin catu de pucine ajutórie, adunandu colecte benevole spre intemeierea fondului recerutu, de nu cumva vomu preferí a remané condamnatu la tartarulu ig-norantiei — si prin acést'a la nefericitare atatu morale, catu si materiale pentru totudéun'a.

Ofertele benevole, dimpreuna cu consemnarea marinimosiloru contribuitori, suntu rogati aceia prea stimati domni, cari ar' binevolí a primí sarcin'a de colectori, — ale tramite directiunei scólei princi-pale romana, la man'a On. D. **Demetriu Varna** vice-protopopu si profesoriu in Lapusiulu un-gurescu (Magyar-Lapos) in Transilvani'a, carele le va admanuá preceptorelui scólei, si despre cele intrate va ratiociná pre calea diurnalisticii cu tóta acurateti'a.

In urma in firma sperantia, cumca versulu ce-loru persecutati de atatea fatalitati va aflá resunetu de condolintia, si cumca dupa atatea avantaje va fi fortunatu a secerá fructuri de mangaiare pentru poporulu din cerculu si giurulu Lapusiulu, celu in-setatu de succursulu mecenatiloru si confratiloru sei binefacatori, pentru intemeierea fondului — de ne aparata si urgenta trebuintia — reinoindune prea umilit'a intrecesiune remanemu patroniei comen-dati in

Lapusiulu un-gurescu la 29 Martiu 1871.

In numele comitetului:

Ioane Dragomiru,
a.-diaconu si preside alu comit. scol.
Demetriu Varna,
vice-protopopu surug. si profes.
Teodoru Rosiu,
invet. normalu si notariu alu comit.“

Rugamu pe respectivii, in a caroru mana se va afla acestu apelu silitu de amenintiarea vietiei acestei scóle, cá consemnatiunile respective se bine-voiesca a le tramite cu sprijinu pentru sustinerea vietiei acestei scóle. — Red.

Dela gur'a ríului Ghurghiu

(Sant-Imrulu Ghurghiuului) in 15 Septembrie 1871.

Domnule Redactoru!

Senatele nóstre scolare, potu dice, -si uita de chiamarea sa, respective senatulu scolaricu confes-ionale alu tractulu Reghinu nu observéza cele prescise prin rescriptulu regiu de datulu 22 Sep-tembre a. c. Nr. 21.257, comunicatu cu m. ordi-nariatu metropolitanu si prin acesta intregi ier-archie besericesci de relegiunea nóstra gr. cat., ba nici -si mai aducu aminte de cerculariulu d. me-tropolitu de dto. 25 Oct. an. 1869 Nr. 2112, in urm'a caruia se constituira senatele. In érn'a tre-cuta prin sinodulu nostru protopopescu s'a alesu un'a frumósá parte din laici, apromitendu in ace-lasiu sinodu, ca voru sterú din tóte resputerile pentru inaintarea scóleloru din tractulu amentitu; dér' éta ca trecú unu anu de dile, si pana in or'a de acum, cu dorere ve descoperu, Dle Redactoru! ca nemic'a s'a lucratu in caus'a scolaria; ba ce e mai multu nici amu auditu, cá dóra mai ecsista a-celu senatu scolaricu protopopescu, séu ba? — Séu dóra au adormitu in pace toti membrii aceluasi se-natu! Eu, ce e dreptu, pre toti ii sciu si adi in-viatia. Hei! Domniloru amploiati si dloru preuti, caror'a vi s'au concrediutu acea misiune santa si dumnediesca, ati fostu stationari, or' lasi pana in or'a presenta, de si ve este incredintiata misiunea maretia? — sub — grea responsabilitate inaintea lui Dumnedieu, si a relegei si natiunei; ati comisu unu pecatu ne ertatu atunci, candu ati imbracisiantu ti-tululu de senatore juratu scolaricu, pentruca pana adi nu scimu nemic'a, déca ve ati ingrigitu de scóla, nici vedemu, ca ati facutu ceva pasi! — Pre langa tóte instructiunile mai inalte, comunicate prin amentitele cercularie esmise din partea Escel. Sale d. metropolitu, — cu scólele nóstre comunale din tractulu Reghinului stamu in proportiune mai mica decatu cea de sub absolutismu; pentruca cati prunci au frecuentatu scól'a pré atunci, adi sciu serie cetí si cantá; ér' dela 1861 in comunele nó-stre din tractu óre se mai aude de ecsamene bune? Preutulu din Ghurghiu Alecsandru Butnariu, care portate cu lauda in 2 ani si oficiulu de docente, a seceratu lauda, dér' asta e raritate pre la noi. Inse nu e mirare, pentruca grigi'a si manipularea cea lasa preste scólele din tractulu acesta nu póte produce altu ceva.

Prin acést'a descoperire mi facu destulu con-scientiei mele, care me róde si nu me lasa a tacé,

déca vediu, ca cei mai capaci preuti si amploiati stau cu manele in sinu nepasatori si lasa cá se rida alte natiuni de decadenti'a scóleloru nóstre. De alta data mai multe, dér' date speciali. —

Unu preutu din tractulu Reghinului.

Serbarea dela Putn'a.

(Urmare.)

Luni dér', la 16/28 Augustu, junimea acade-mica si numerosii óspeti, adunati pe la órele 8 de diminétia in porticu, pasira in corpore la beserica spre ascultarea santei liturgie, in timpulu careia mormentulu pretiosu erá mereu custodiatu de 4 din membrii comitetului. Dupa seversirea oficiului re-legiosu, clerulu in vestminte sacre, cu darurile be-sericesci, cu standartele monastirei, si urmatu de multimea presente, in ordinea mai susu mentionata, inainta pana la porticu pentru aducerea in beserica a pretiósoloru donatiuni, facute de romanime cu ocasiunea serbarei.

Aceste daruri, deja santite din diu'a precedente, erau pazite in porticu de o „garda de focu“ com-pusa de 4 membri ai comitetului, alesi cate unulu din fiacare provincia romana principale: unu mun-ténu, unu moldovénu, unu transilvanénu si unu bu-covinéna*).

Dupa oficiarea relegiósá, cuviosi'a sa parintele egumenu Arcadiu Ciupercovitia, cu minunatu-i ta-lentu de a accentuá si cu frumós'a-i declamatiune, dete citire „Cuventulu de ingropaciune la mórtéa lui Stefanu celu mare, de unu autoru inca necuno-scutu, copiatu de vechiulu logofetu alu metropoliei Grigorasiu si despre care ne permitemu a impro-spétá in memori'a cetitoriloru cateva pasage relative la eroulu nostru din seclulu alu V-lea:

„... Ce minte asia de bogata in ganduri, cu limba asia de indestulata in voróve, ce meste-siugu asia de iscusitu la implinirea cuventului se póta impodobi atatea resipe ale vrasmasiloru, atatea zidiri de locasiuri sante si atat'a intieleptiune a a-cestui barbatu, carele cu vitejia ne a aparatu. cu intieleptiune ne a oarmuitu si incatu a traitu, voi-nici'a nóstra si fericirea a inffloritu. . . .

„... Cine cá densulu tóta isprav'a lucrariiloru lui Dumnedieu o dá? Cine mai multu asudá cá se nu lasé nimicu dintr'acelea ce omenésca silintia ar' poté face? Erá trebuintia de sfatu bunu? Ga't'a erá ale tuturor'a se le asculte. Foli'si'a grabá? Somnulu nu lu tiené, odihn'a nu lu incalciea: sbur'a cá paserea! Erá indrasnéla de ajutoriu? Viéti'a nu crutiá, cu sabi'a in mana insusi mórtéa infruntá! . . . Pre voi, locuri rosite de sangele vrasmasiloru, ve chiamu marture! Voi spuneti ma-rimea sufletului seu! Voi ale lui biruintie, voi a lui vrednicia aratati!

„... Candu o lina tacere, dupa turburarea viforeloru, se facusa, atunci se aduná norulu celu ponegritu si grosu, si puterea venturiloru se strin-gea, cá, deodata isbucnindu cu rapediune, intunecata vijelia asupra nóstra iute s'o pornésca. . . .

„... Éta acea grósnica féra — imperati'a turcésca — asupra nóstra se navalesce. . . . A-cum trecuse Dunarea si in pamentu cu sange ne amestecá, si, cu catu mai slabi ne gasiea, cu atatu mai cumplitu ne sdrobiea. Spaim'a animele tuturor'a inghiaciase, cutremuru mare pe toti cuprinsese, si erá potopu de obste, o surda tacere in tóta tír'a. . . . Mórtéa in feciele tuturor'a sugravita se vedé. Grigi'a erá nu se traimu, ci cum se murimu! . . . Durere amara, suspinuri diúóse, jale ascutita din tóte partile se vedea si se audiá! . . .

„... Acela, care pre toti priveghiéza si in man'a lui freulu imperatiiloru tiene, din midiu-lo-culu inaltulu ceru pe scaunulu seu celu de focu siediendu, acela, care tóte lucrurile cumpanesce si pe cei mandrii surpa, pe cei puternici ai pamen-tului sfarama, pe cei raniti si slabi din midiuoculu peirei redica, acestu inaltu Dumnedieu, carele ven-tura cá plév'a corónele imperatiiloru, iea pre Stefanu, slug'a sa, de mana, imbarbatéza animele norodului celu pana la mórté inspaimentatu si pune biruinti'a in man'a lui Stefanu. . . . Purcede cu toti ai sei, intempina pe vrasmasi: lovescu fiér'a, o sparia, o ranescu . . . ne mantuimu!

„... Vedeti marirea acestui Domnu, vedeti ale lui cugete sante, vedeti a lui cuviosia cresti-nésca! Desteptative, stapanitorii noródeloru, ascultati, indemnative: urmati!

*) DD. I. A. Bratescu, Xenopolu, St. T. Ciurcu si Pamíliu Danu.

„. . . Dér' ce vomu dice pentru a lui dulce milostivire? Ce casa, ce familia in pamentulu acest'a din pricin'a lui s'a cernitu? Plansulu si lacrimile erau pentru vrasmasii nostrii, ér' noi cá nesce fii in cas'a parintésca, in bucuria petreceamu. Neputintiele nóstre ajutandu, slabitiunile nóstre redicandu, cu durere de maica pe acel'a mostra, pe acest'a incaldiea, pe altii hraniea. . . .

„In dilele strambatatea érá nabusita si legata, dreptatea seracului celu bogatu nu o puté innecá, celu puternicu nu o puté calca, celu de neamu nu o puté ponegrí. Cumpán'a, prin care se cumpaniau érá la midiulocu de facia. Curtea lui deschisa: sermanulu, asupritulu si veduv'a dreptatea loru lui o aratau. O vreme fericita! O stapanire luminata! O tíera norocita, unde dreptatea sa nu mai pucinu decatu Domnulu stapanesce! . . . Departe de curtea lui tóta minciun'a. Zavisti'a legata, pism'a ferecata, incelatiunea isgonita, strambatatea de istovu impilata: dreptatea pe scaunu imperatiea si nu ea lui, ci elu ei supusu si slugitoriu érá! . . .

„O viétia fericita! O obiceiuri de aurul! O dulce stapanire, intru care stramosii nosrsii au petrecutu! Óre -ti mai veni vreodata? Óre ne vomu mai invrednici si noi a ve avé? Óre ati fostu numai, si ati trecutu, lasandune nóue numai o amara pomenire de voi? Atat'a i de dulce dreptatea la o stapanire, si atat'a-i strambatatea de amara, in catu noi, dupa atatea veacuri, pe unu Domnu dreptu plangemu, atunci candu pe cei strambi séu ii uitamu, séu nu ne aducemu aminte de ei fara numai se i hulimu! . . .

Dupa ascultarea acestei apoteose, cu animele petrunse de fiori, pe cari dorulu de splendórea trecuta ii produce in animele cu simtieminte adeveratu nationale, intrég'a adunare se insira intr'unu impuitoriu conductu festivu dela porticu pana la monastire, in modulu urmatoriu:

Standartele besericeii, urmate de cuviosii calugari in vestminte de oficiare; standartulu de Vasluu si Aradu, intre cari stralucia marea cruce cu Christu restignitu; preutii cu icónele si evangeliulu, caruia maritulu Stefanu se devotase; flamur'a dómneloru din Iasi si a institutulu de bele-arte; parintele egumenu impresuratu de celu altu cleru si diaconi; urn'a consacrativa de argintu, purtata pe umeri de cei patru membri ai comitetulu; apoi in dóue siruri formate de membrii comitetulu epitafulu dómneloru din Bucovin'a si alu celoru din Bucuresci, purtate de cele patru coltiuri de cate patru fete imbracate in albu, avendu cocarde, dupa care urmá standartulu dómnei Haralambie.

In urma reprezentantii si imensulu publicu, care — cu sateni cu totu — credemu, ca trecea preste numerulu de 3500 persóne.

Aspectulu armoniosu alu acestei procesiuni; seriozitatea tuturor fecieloru; ici colo póte si suspinulu interioru alu sufletulu agítatu; tacerea religiósa, intrerupta prin melancholic'a cantare besericésca si prin plangerosulu si impuitoriu sunetu cadentiatu alu Bugei, clopotulu turnatu de pe timpulu lui Stefanu celu mare*); mersulu incetu alu multimei, cá nesce valuri clatinande ce se miscau cu respectu printre alea si se intindeau maiestosu pe vale; tóte acestea transportá animau si rapiau privirea, aducundu aminte falniculu momentu, candu Stefanu cu ostentii sei veni se ingenunchie la acestu altaru, si candu balad'a spune, ca:

— „Se traiésca Domnulu Stefanu!“

Mii de glasuri intonéza,

Ér' poporulu, diosu pe vale,

Umilitu ingenunchiéza. . . .

O momente unice in viétia tineriloru si a be-traniloru! Catu de mare e puterea vóstra asupra intregéi fíntie omenesci! Trecutulu celu splendidu érá inaintea nóstra, unu viitoriu maretiu pareá, ca vedeamu urmandu-i, si cu toti eramu transportati!

Dupa intrarea in beserica, urn'a fú depusa pe unu pedestalu negru in faci'a mormentulu, epitafile asternute pe suprafaci'a superióra a petrei tumulare, standartele legate de colónele, pe care se sprijina bolt'a de marmore de d'asupra mormentulu.

Patrudieci de salve — cá reamintire de monastirile zidite de maritulu erou — si sunetulu Bugei anuciara depunerea din partea junimeii academice a pretióseloru odóre pe pretiosulu mormentu.

Dupa santirea colivei si a colaciloru, sfirsinduse binecuvéntarea prin vorbele: „vecinic'a lui po-

menire!“ — dlu locoteninte-colonelu Boteanu (fiulu) in deplina uniforma lua unu standartu in drépt'a sa, si cu o voce din cele mai emotionate, manifesta simtiemintele bravei armate romane, pe care o representá si saruta cu devotiune mormentulu mare-lui erou.

La ingenunchierea generale cu citirea rugatiunei de ertarea, corulu intona urmatoriu. „Imnu alu lui Stefanu celu mare“ de dlu Alesandri, music'a de d. A. Flechtenmacher:

La pólele Carpatiloru,

Sub acestu vechiu mormentu,

Dormi, erou alu Romaniloru,

O Stefanu erou santu!

Cá sentinele falnice

Carpatii te pazescu

Si de sublim'a-ti gloria

Cu seculii sioptescu.

Candu tremurau popórele

Sub aprigii pagani,

Tu le aparai cu sangele

Vitejiloru Romani . . .

Cu dragu privindu-ti patri'a

Si mórté cu dispretiu,

Maretiu in sinulu lupteloru,

Si in pace ai fostu maretiu!

In ceru apune sórele

Stingundu radiele lui,

Dér' intr'a nóstre suflete

Eternu tu nu apui.

Prin negur'a trecutulu,

O sóre invingetoriu,

Lumini cá radie splendide

Presentu si viitoriu.

In timpulu vitejiloru,

Cuprinsu d'unu sacru doru,

Visai „Unirea Daciei“

C'o turma si unu pastoru.

O mare umbra-eroica,

Privesce visulu teu:

Uniti suntemu in cugete,

Uniti in Dumnedieu!

La pólele Carpatiloru,

Lang'alu teu vechiu mormentu,

Toti in genunchi, o Stefane,

Depunemu juramentu:

„Unu gandu s'avemu — in numele

„Romanulu poporu —

„Aprinsi d'amorulu gloriei

„Si alu patriei amoru!“

Dupa acésta solemnitate, care intrecu — prin multimea asistintiloru si admirabil'a regularitate, cu care se esecuta — tóte asteptarile celoru ce concepusera ide'a serbarei, dupa acésta solemnitate incepu prasiculu populariu.

Intre altele, scopulu principale alu serbarei de la mormentulu lui Stefanu celu mare érá triplu:

I. A dá omagie si veneratiune eroului natiunei romane pentru gloriele nemuritorie si fara sémanu in istoria ale timpulu, in care trai, facundune pe toti romanii se ne aducemu aminte, ca nu totudéun'a amu traitu in apathia, ci ca amu fostu avutu unu trecutu, pe care vai! multi nu lu au cunoscutu eri si póte, ca nu lu cunoscunu nici adi.

II. A face pe poporu, si in specie pe celu din Bucovin'a — de unu seculu sub o straina stapanire — a nu -si uitá originea; a-si reaprinde sacr'a scanteia de nationalitate, ce diace in fiacare peptu de romanu; a-si sapá in minte, cu litere neperitorie, ca tíera in care locuiesce e flórea cea mai frageda si mai frumósa smulsa pe nedreptu din buchetulu Daco-Romaniei libere, tíera stropita cu sange inimicu, luminata cá de unu sóre puternicu de Sucév'a-capitale, tíera santita prin móstele unui Stefanu, unui Petru Raresiu.

III. A intruni pe junii de pe la tóte universitatile, pe unde studiéza romanii, la celu mai santu locu, acolo unde umbr'a eroului semi-dieu alu natiunei le puté inspirá cele mai generóse simtieminte, cele mai nimerite cugetari spre a lucrá impreuna pe calea nationalitatei si a cultivarei neamulu loru, a i face se se identifice cu nobilele tielu, pe care gigantele barbatu l'a armaritu cu atat'a vigóre, a i face si asculte si se intieléga suspinulu bardulu, care le striga:

„Unitive cu Stefanu, principele celu mare,

„Ce lu recunósce intréga Europ'a de erou,

„Sub care romanimea, scapata d'apasare,

„Putea cu dreptu se dica c'a re'nviatu din nou*).

Din cele espuse in articulele precedinti, speramu, ca ori-cine s'a pututu pe deplinu convinge, ca in ce privesce primul punctu, serbarea a fostu la inaltimea ideii, care a conceput'o, atatu prin importantia ce i s'a datu, catu si prin pretiósele amintiri depuse pe mormentulu eroului.

Vomu vedé si in privinti'a celorualte puncte. (Va urmá.)

Cronica esterna.

ROMANIA. Bucuresci 7 Sept. Tribunalulu de arbitri, prescisu de art. 1 alu legi dela 17 Iuliu, pentru resilierea concesiunei companiei Strousberg, compusu de dnii G. Vernessu deputatu, si de d. Alecsandru Cretiescu, presiedinte de sectiune la curtea de casatiune, numiti: celu d'antiau prin decretulu domnescu cu Nr. 1366, Iuliu 17, éra celu de alu doilea prin decretulu Nr. 1682 de la 4 Septembrie, din partea concesionariloru, cari nu s'au conformatu cu art. 27 din concesiune, spre a numi arbitriulu loru, constituinduse la 5 Septembrie, a ficsatu diu'a de 29 Septembrie, pentru infacisiarea partiloru, facundu pentru acésta citatiunile cuvenite atatu ministeriului lucrariloru publice catu si concesionariloru. — „Mon.“

— S'a pusu in lucrare litografica „tabloulu cu solemnitatea depuneri daruriloru oferite de romance pe mormentulu lui Stefanu celu mare la monastirea Putn'a“, desenatu de d. pictoru si fotografu C. Szatmáry, care intr'adensu au fostu dusu acolo.

Pe tablou se arata splendidulu cortegiu, cum dómnele romane ducu frumós'a urna consacrativa, elegantele epitafe oferite de dómnele romane si bucovinene, flamurile oferite de dómn'a Haralambie si de dómnele din Iasi, cum si acela alu institutulu de bele-arte.

Asemenea s'a desemnatu totu personalulu asistentu, maretulu arcu de triumfu ardicatu la pórt'a monastirei, cum si pitorésca situatiune a santei monastiri Putn'a, fondata in an. 1465.

Dnii doritori ce voiescu a posedá acestu memorabilu tablou nationalu dimpreuna cu cele de susu cu onóre suntu rugati a adresá cererile dloru la subsemnatu dimpreuna cu pretiulu de 5 franci pe unu ecsemplariu si le voru primi prin posta bine ingrigite. Editoru si compunetoru maiuru P. Papazoglu. Bucuresci, calea Vacaresci Nr. 151. —

GERMANIA. Provocare catra gimnasticii germani facuta de comitetulu reuniunei pentru adunarea din 9 Aug. la Norinberg'a: audi!

„Pacea e redata patriei, la acésta a contributu parte onesta gimnasticii germani in lupt'a cea victoriósa.

Influinti'a cea mare a gimnasticeii germane asupra desvoltarei puterei sanetóse a poporulu este recunoscuta de tóte partile, gimnastic'a si a castigatu definitivu loculu seu in sirulu midiulóceloru germane de instructiunea poporulu!

Comitetulu generalu alu reuniunei germane de gimnastica, adunanduse antaia óra dupa resbelu, se cugeta inainte de tóte la númerocele sacrificia ale luptei.

Reuniunea germana de gimnastica nu va uita pe mortii sei, si cá o mostenire dela ei se traiésca in toti si in fiacare gimnasticu singuraticu o iubire sincera si devotamentu catra patri'a comuna, curagiu tare de barbatu si in reuniune, prin lucru neostenitu de gimnastica, simtiu forte si tare pentru **disciplina si ordine!**

Este vorba acum a reincepe acestu lucru cu tóta puterea!

Gimnastic'a inca nu s'a facutu bunu comunu alu tuturoru cercuriloru poporulu, — departe inca de a gimnasta tóte scólele, — inca mii de tineri stau departe de locurile de gimnastica, inca multi barbati nu cunoscunu darulu lucrulu nostru pentru sustinerea unei putere de viétia cu vioitiune si curagiu, mai vertosu in Austri'a treba gimnastica are se-si implinésca problem'a a sprijini germanismulu in lupt'a lui pentru liber'a lui desvoltare naturala sub grelele relatiuni.“ (Cum ai dice: Germani'a

*) Dupa cum atesta inscriptiunea de pe densulu. —

*) Andreiu Muresianu „Catra martirii romani“ poesii p. 73.

se ajute pe nemtii austriaci, a ajunge mai curundu la marea négra, problem'a firma a loru si mai antaiu a avangardei loru, care e reuniunea gimnastica si de invetiatori. R.)

„Asia déra la lucru cu credintia toti, pana unde locuiescu barbati germani! Lucru ne diace departe si e mare inaintea nóstra (pana la marea négra?), inse a contribui pentru apararea puterei si a datineloru germane e demnu de cea mai credintioasa constantia.“ Asia se provóca unisonu chiaru si sasii acum la gimnastica! —

Cea d'antaia unitate a Germaniei au facut'o reuniunea gimnasticiloru si apoi celelalte reuniuni si au contribuitu obolulu loru. Gura larga din Ungari'a si Romani'a inca abia a venitu la conscienti'a, ca gimnastic'a ne striga imperativu tocma nóue, cá se o introducemu pe la tóte scólele si cele poporale, ma si intre poporulu ruralu, latindu reuniunea din Brasiovu preste tóta faptur'a romana, dupa cum propusesemu inca la infintierea ei adausulu unui paragrafu, lips'a caruia a redusu tóta procopsal'a la unu ce, care nu trage de mórté.—Déra fara pecatu mortale nu se mai póte amena inschegarea unei séu latirea acesteia reuniuni romane generale de gimnastica si alta de invetiatori, fara cá se abdicemu succesulu renascerei puterei nóstre si materiale si spirituale. — Alíi planuiescu cu sute de ani asuprane si noi se dormimu ori se ne multiu-mimu cu o galagia cotcorozatória numai din gura! Agere et pati fortia romanorum est. —

FRANCI'A. Versailles 16 Sept. In siedinti'a de séra a adunarei s'a datu citire reportului comisiunei, care conchide in favórea tractatului privitoriu la cestiunea drepturiloru Elsatiei si Lotaringiei, cu óre-cari modificatiuni, dintre cari cele mai importante suntu: Intrarea producteloru Elsatiei, luandu-se de basa productele din 1869; pentru productele din Elsati'a ce voru trece in Franci'a se va plati intrég'a tacsá de transitu; reducerea tarifei pentru productele elsatiane se va calculá dupa tarifele votare de cárendu. Tacsele aditionale de intrare, cari au fostu infintiate pentru anulu 1872 se voru adoptá integralmente.

Thiers a consimtitu la tóte aceste modificatiuni.

Comisiunea a adoptatu tractatulu cu 523 voturi, contra 31.

Parisu 14 Sept. Desarmarea gardei nationale a fostu ordonata in mai multe departemente. Pretutindenii domnesce o liniste perfecta. Se urmaresce cu activitate negotiariile pentru prelungirea terminulu de intrare a producteloru din Elsati'a si se spera a se dobandi unu resultatu inaintea prorogarei adunarei.

TURCIA. Orce insurectiune in Turci'a se privesce, cá o schintea, care aprinde intregulu edificiu. Insurectiunea albanesa iea dimensiuni din ce in ce mai latite, si vecinii voru se se folosésca de ocaziune la tient'a loru de independintia. Opusetiunea e mare la albanesi, ca-ce ei nu voru nici de catu se céda din scutintiele, care le au avutu, nici la servitiile militari nu voru a se supune, cá si mai eri maurovlachii cataresi, ci se pregatescu prin munti la opunere cerbicósa, cu tóte, ca Turci'a concentréza mai unu corpu intregu de armata spre ai reduce la oficiu. Abia se incinse revolt'a acésta, si bulgarii ér' reaparu resoluti a se rescu la ei. Tocma circula dela comitetulu loru urmatóri'a proclamare:

„Fratiloru bulgari! Regimulu otomanu a decisu a escrie dari nóue. Noi nu mai potemu suporta acésta sarcina de dari, ca-ce si acum pasimu spre o seracire completa, de aceea trebuie se nu primimu acésta pretensiune nóua. Este timpulu supremu se ne redicamu si se ne facemu domni ai destinulu nostru. Pentru cine lucramu noi acum? Pentru Aga si Pasia — sugatorii sangelui nostru. Tóte haremurile se sustienu cu banii nostri. Ce respata avemu noi pentru acésta? Aceea a aservirei, a jefuirei besericeloru si monastiriloru nóstre, a desonorarei nevesteloru si sororiloru nóstre, a pasarei de tóte partile a nationalitatei nóstre, a sterpirei culturai nóstre nationali.

Fratiloru bulgari! Pentru ce le trebuie turciloru de nou bani? Pentru a-si poté fauri arme, cu care se ne póta tiené sub jugulu loru. Nu le mai dati nici unu banu! Nu mai dati crediamentu Sultanului si Pasiloru, ca-ci ve au insielatu de destule ori, turcului numai tradatoriulu póte se i servésca! De tradatori pazitive, ca-ce ei servescu, numai lui Ali-Pasia si contelui Andrassy. Acesti ómeni dicu, ca Rusi'a vré se ne elibereze de jugulu turcescu. Asta e minciuna. Rusi'a e mare si nu i trebuie Bulgari'a. Se trecemu in tacere preste ceea ce a facutu Rusi'a mai inainte, pentru acum nu ne va face decatu bine. Catu despre serbi, este adevéru, ca ei au interese identice cu noi. Intre tóte popórele crestine ale orientelui trebuie se domnésca concordia, iubire si armonia. Toti vomu fi mai tardiu liberi si egalu indreptatiti, ne vomu organisa dupa modelulu Elvetiei, unde diferite popóre traiescu langa olalta fericite si libere. Trebuie se ne radiemamu pe poterile nóstre proprie. Fratiloru! Amicii nostri suntu armele si braciile nóstre. Pregatitive pentru lupta, ascutitive armele pentru lupta! Se uitamu ceea ce ne despartiesce, restituiti acea concordia, a carei lipsa ne a facutu sclavi intr'o diumetate de mii de ani. La arme! La arme! Mórté tiraniloru nostri!“ — („S. Bl.“)

Constantinopole 14 Sept. Diuariulu „la Turquie“ reproduce cuprinsulu principalu alu scrisórei ce secretariulu Sultanului a adresatu marelui viziru din ordinulu Sultanului. Vointi'a Sultanului este cá aperarea dreptulu curtei se fia basea principale a reformeloru, cu cari este insarcinatu marele viziru; interesulu tieréi cere a nu se sacrificá cu totulú usurile, cu cari tiér'a este obicinuita unoru institutiuni practice; principiulu ce trebuie se conduca pe marele vizirulu implinirea sarcinei sale consista in o stricta distribuire a justitiei, in a insufla tuturoru simtiementulu de securitate si in a incredintia administrarea justitiei unoru ómeni inteligenti. —

Declaratiune publica.

Subscriisii invetiatori poporali romani, adunati la preparandi'a provisorica de statu in Brasiovu citindu in „Kronstädter Zeitung“ din 18 Sept. a. c. Nr. 148 unu articlu, carele in alinea ultima trage la indoiéla progresulu la acésta preparandia, — tienemu de detorinti'a si demnitate noastra a dechiará prin acést'a publice urmatóriele, si adica:

1. Noi la acestu cursu preparandiale amu facutu progrese prea frumóse, imbogatindune si perfectionandune cunoscintiele pre campulu celu vastu alu instructiunei.

2. De aceea esprimamu multumit'a nóstra atatu inaltulu ministeriu de culte si instructiune publica, pentruca a infintiatu acésta institutiune salutará, rogandulu, cá si pre venitoriu se ingriégésca de inaintarea culturai poporali prin infintierea ataroru cursuri de tóta limb'a; apoi domniloru conducatori ai nostri Elia Goga si Ioane Lazariciu, cari cu atatu zelú, tactu si cunoscintia de obiectu au staruitu spre a ne dá multimea de cunoscintie corespondietórie cerintieloru timpului, legiloru si lipseloru nóstre.

3. Scriitorulu articlului din „Kronstädter Zeitung“ e prin urmare unu frivolu, carele din intentiuni proprie numai lui si intr'unu modu demnu numai de elu calumniaza o atare institutiune salutará, cá cursulu acést'a preparandiale, luandu-si indrasné'l'a obrasnica de a dice, ca unii dintre propunatori la acestu cursu nu -si cunosc specialitate loru.

In numele celoru 60 de invetiatori romani dela cursulu preparandiale din Brasiovu:

Vartolomeiu Bude m/p. invet. pop. din distr. Fagarasiului, Toma Prie dto., Demetriu Dogariu invetiatoriu pop. din distt. Brasiovului, Georgie Stoianu din Treiscaune, Georgiu Repede docente pop. din scaunulu Rupei, Ioane Suciú invet. pop. din comitatulu Albei superióre. —

Post'a nóua. Presiedintii la judecatorie se denumira, in Naseudu: Ioane Florianu, in Bistriti'a Mangesius, in Desiu Stefanu Torma, in Gherl'a Gr. Simay, in Fagarasiu Ios. Keul, in Hattiegu Antonu Para, in M. Osiorheiu Antonu Domokos, in Dev'a I. Bodola, in Odorheiu Lud. Nagy, in Gy.-Szt.-Miklos Stefanu Sándor, in Kézdi-Osiorheiu Iosifu Donát, in Clusiu Paulu Biró, in Sepsiszt.-György Toma Vajna, in Sibiiu Albert Haas, in Brasiovu Georgiu Dück; cá asesorii tabulei judecatoresci se denumi Nagy, ér' Samuele Gyarmathy directoru fiscalu. — Succesulu fraternisarei e ignorarea cu totulú a romaniloru si la acestea denumiri. Reclamare la dreptatea regelú. Credinti'a tare catra regele si se fimu gata a aduce sacrificia mari pentru patri'a comuna in pretiulu ignorarei, ca mane va fi mai bine, numai lupta legala umeru la umeru. —

Diet'a Ungariei procede la desbaterea bugetulu pe 1872, deficitulu e 4 milióne si 522 mii. Estrordinariulu e 75 milióne si 530 mii. Se mai face si unu imprumutu cu camatuire pe anu de 5 milióne si cu amortisarea pe 32 de ani. Maghiarii se impulpa la lucruri mari cu tóta incordarea poteriloru intru tóte. —

Croatii conferescu cu Andrassy si ministrii in Pest'a. Amenarea deschiderei dietei lorú pana in 15 Ian. 1872 sili pe croati a petitiona la regele. —

In Serbi'a se deschise scupcin'a in 19; mesagiulu vorbesce de relatiuni bune, anuciandu propuneri de legi neaperate. —

Bavari'a vre se-si rechiame solulu dela curtea papala pentru intrigele nuntiului in contra regimelú. —

Rom'a a serbatu aniversarea de 20 Septemebre a intrarei trupeloru italiene in Rom'a cu decore si iluminare serbatorésca. —

Dualistii s'au pusu umeru la umeru se impede latirea federalismului. —

Novissimu. Dionisiu Tobia presied. in Abrudu. Deputatulu fagarasiiloru esiti din minti Iuliu Benedek interpelá in dieta pentru desfiintierea comisariatulu din Ardélu, óre in favórea romaniloru, cari l'au alesu?! Asia patiescu natangii nestatornici. —

Minoritatiile dieteloru in provincie austriace esite din diete nu voru a lua parte nici la delegatiuni; si adunarea deputatiloru decembristi in Vien'a le a incuviintiatu pasivitatea dechiarata si protestele facute cu cointielegere in mai multe provincie. Altii la o singura vatra nu voru a se cointielege pentru a fi activi in asemene pasivitate. —

Diet'a Boemiei o deschise contele Chotek cá locutiitoriu in limb'a cehica, recomandandu de maresialu supremu alu tieréi pe princ. Georgiu Lobkowitz, care ér' vorbi in limb'a cehica si dise intre altele: „Noi vomu avé a aplana calile la una impacare generale a tuturoru natiuniloru monarchiei.“ — Sic!

De inchiriatu

se afla in tergulu strailoru Nr. 237 una bolta mare cu odaia alaturea, 4 magazine largi, una curte coperta si podu.

Localitatiile suntu comode pentru unu comisionariu prin pusetiunea si impartial'a lorú.

Mai aprópe informéza proprietariulu in acea casa. pl. g. 6—6

Cursurile

la bursa in 22 Sept. 1871 stá asia:

Galbini imperatesci	--	—	5 fl. 75	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 " 55 ¹ / ₂	" "
Augsburg	—	—	119 " 30	" "
Londonu	—	—	120 " —	" "
Imprumutulu nationalu	—	—	58 " 90	" "
Obligatiile metalice vechi de 5%	—	—	69 " 10	" "
Obligatiunile rurale ungare	—	—	75 " —	" "
" " temesiane	—	—	75 " 75	" "
" " transilvane	—	—	76 " —	" "
" " croato-slav.	—	—	" —	" "